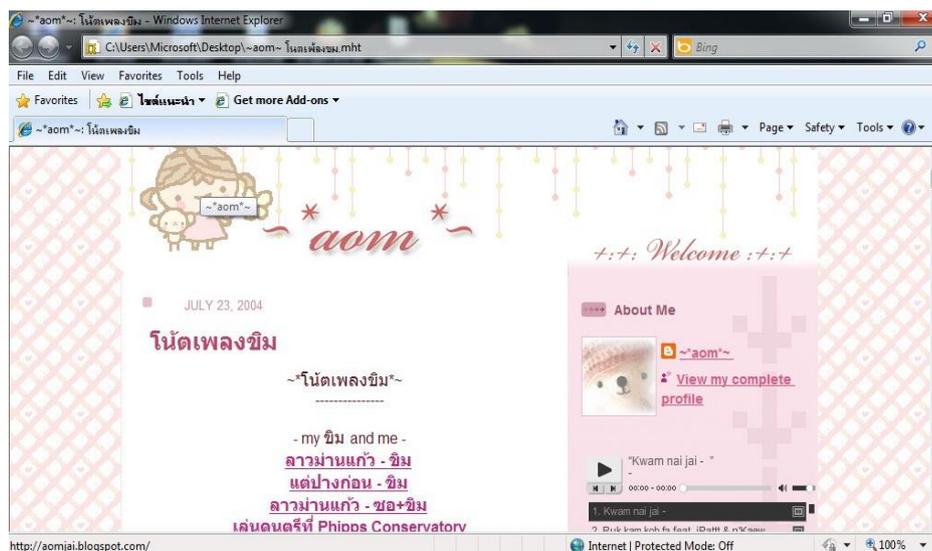

ภาคผนวก

เว็บไซต์

1. เว็บไซต์ Blog

(http://aomjai.blogspot.com/2004/07/blog-post_115358813453615678.html)

เว็บไซต์ Blog คือ เว็บไซต์ที่เจ้าของ หรือ Blogger สามารถบันทึกเรื่องราวของตนเองลงในเว็บได้ตลอดเวลา การสร้างเว็บบล็อกสามารถทำได้ง่ายๆ ด้วยตัวเอง ไม่ซับซ้อน ไม่เสียค่าใช้จ่าย ไม่จำเป็นต้องรู้ภาษา HTML อย่างน้อยขอให้มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์เท่านั้น

(http://aomjai.blogspot.com/2004/07/blog-post_115358813453615678.html) เริ่มเปิดบริการเมื่อเดือนมีนาคม 2548 โดย ดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ เปิดพื้นที่บนอินเทอร์เน็ตในพื้นที่ฟรีรองรับการสร้างสรรค์ผลงานด้านดนตรีไทยของตนเองอย่างอิสระ ทั้งบอกเรื่องราวเรื่องส่วนตัว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นประจำวัน แบ่งปันข้อมูล บทความ รูปภาพ หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข่าวสารต่างๆ ปัจจุบันมีสถิติการดูไฟล์ 31,068 คน (ณ วันที่ 18 มีนาคม 2556)

หน้าหลัก หรือ Home ประกอบด้วย ด้านบนสุด เป็นโลโก้เป็นภาพการ์ตูนเด็กผู้หญิงถือตุ๊กตา และดอกไม้กับตัวอักษรภาษาอังกฤษ “aom” และ “welcome” โดยใช้คำว่า “aom” โน้ตเพลงชิม เป็นชื่อโดเมนเนม ด้านล่างซ้าย รายชื่อโน้ตเพลงชิม อาทิ

ลาวมานแก้ว – ชิม

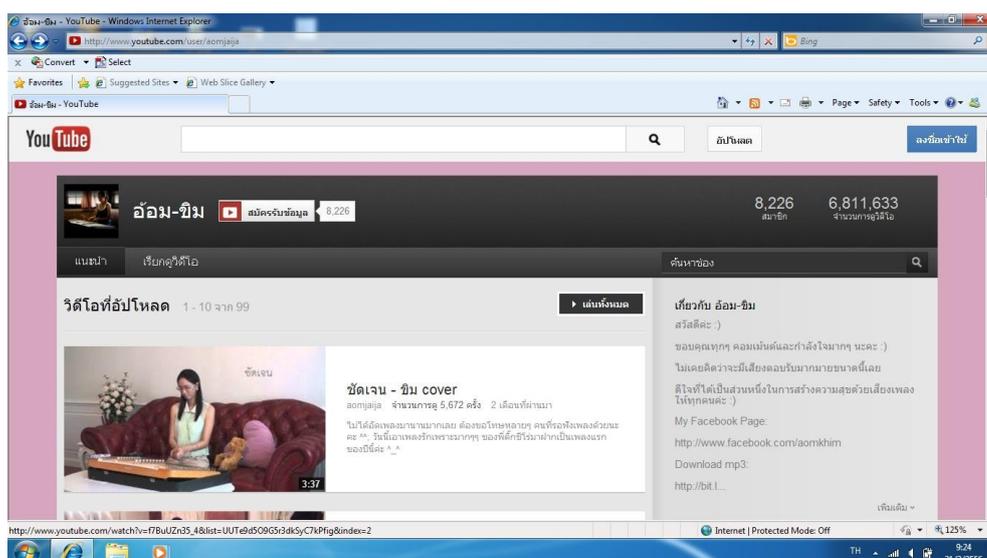
แต่ปางก่อน – ชิม

ลาวมานแก้ว – ซอ + ชิม

ด้านล่างขวา การแนะนำ/ทักทาย ประกอบด้วย รูปถ่ายการ์ตูนหมีสวมหมวกไหมพรม เป็นตัวแทน ดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ เป็นวัฒนธรรมสากลที่วัยรุ่นสมัยนี้ไม่ใช่รูปจริงของตัวเอง แต่จะใช้

สัญลักษณ์ หรือ การ์ตูน แทนตัวตนของตัวเองในโลกออนไลน์ นอกจากนี้ยังปรากฏข้อความทักทายผู้ใช้บริการด้วยคำภาษาอังกฤษว่า “welcome” และเมนูเกี่ยวกับประวัติ About Me *aom* view my complete profile

2. เว็บไซต์ Youtube <http://www.youtube.com/user/aomjaija>

เว็บไซต์ Youtube เป็นเว็บไซต์ที่ให้บริการแลกเปลี่ยนภาพวิดีโอระหว่างผู้ใช้ได้ฟรี โดยนำเทคโนโลยีของ Adobe Flash มาใช้ในการแสดงภาพวิดีโอ เมื่อสมัครสมาชิกแล้วผู้ใช้งานจะสามารถใส่ภาพวิดีโอเข้าไป แบ่งปันภาพวิดีโอให้คนอื่นดูด้วย แต่หากไม่ได้สมัครสมาชิกก็สามารถเข้าไปเปิดดูภาพวิดีโอที่ผู้ใช้งานอื่น ๆ ใส่ไว้ใน Youtube ได้

ดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ ได้เริ่มเปิดบริการวิดีโอผ่านเว็บไซต์ Youtube เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2552 โดยหน้าแรกของเว็บไซต์ ประกอบด้วย ด้านบนสุด เป็นภาพของดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ แต่งกายสุภาพลายคำขาวเรียบร้อย กำลั้งนั่งเล่นจิม พร้อมข้อความ “อ้อม-จิม” เป็นภาษาไทย โดยใช้ชื่อโดเมนเนม <http://www.youtube.com/user/aomjaija> เป็นภาษาอังกฤษ ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งหมด 8,708 คน และมีจำนวนคนดูวิดีโอ 7,079,771 คน (ณ วันที่ 18 มีนาคม 2556)

ด้านซ้ายสุด เป็นวิดีโอคลิก สารคดีการเล่นจิมในเพลง พร้อมคำอธิบายของเพลง ดังนี้

โดย aomjaija 1 ซัดเจน – จิม cover

โดย aomjaija 2 วนาสวาท อ้อม จิม ,iPattt,แก้ว,อ้อฟ

โดย aomjaija 3 รักบั้งไป - จิม cover

โดย aomjaija 4 ดินแดนแห่งความรัก - จิม

โดย aomjaija 5 ผ่านเลยไป (จิม + เปียโน cover)

- โดย aomjaija 6 SNSD Day by Day - Khim Cover
- โดย aomjaija 7 ที่สุดของหัวใจ - จิม cover
- โดย aomjaija 8 รักข้ามขอบฟ้า จิม feat.น้องแก้ว+พีPatth
- โดย aomjaija 9 จระเข้หางยาว ทางสัทวา - จิม
- โดย aomjaija 10 รั้วจิม + นางครวญ
- โดย aomjaija 11 จากนี้ไปจนนิรันดร์ - จิม + เปียโน
- โดย aomjaija 12 If we hold on together (Thai Flood)
- โดย aomjaija 13 ฤดูที่แตกต่าง จิม+เปียโน
- โดย aomjaija 14 Nyan Cat (Thai Hammered Dulcimer จิม cover)
- โดย aomjaija 15 Presentation "Learn ไม้หนึ่ง"
- โดย aomjaija 16 Some Other Day (Kitto Mata Itsuka) - Khim (จิม)...
- โดย aomjaija 17 ช้างๆ หัวใจ - จิม & เปียโน
- โดย aomjaija 18 Pachelbel's Canon - Khim & Robot duet
- ด้านล่างขวา มีประวัติ อ้อม จิม วันเดือนปีของการเปิดบริการ พร้อมกับรายชื่อวีดีโอเด่น

3. เว็บไซต์ Facebook <https://www.facebook.com/aomkhim>

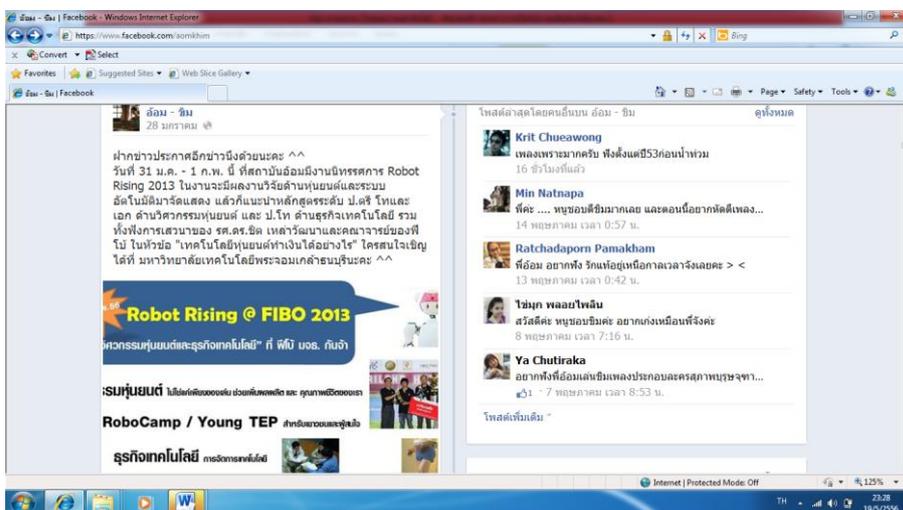
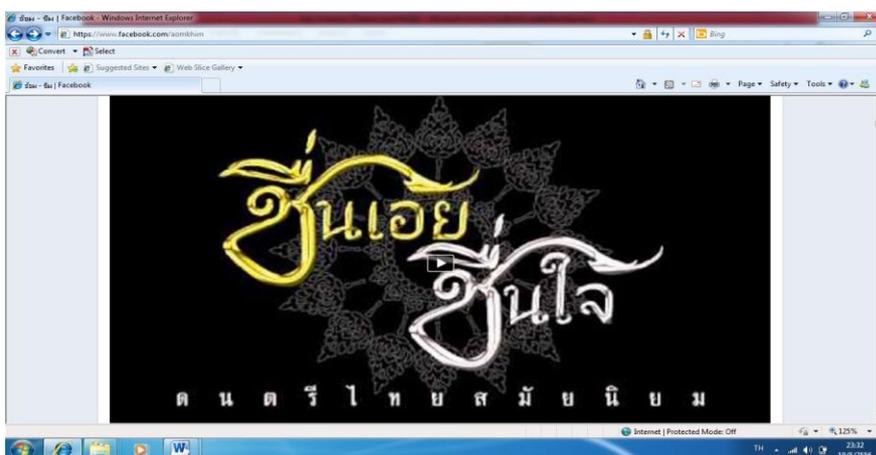

Facebook เป็นเว็บไซต์บริการเครือข่ายสังคมและเว็บไซต์ ผู้ใช้สามารถสร้างข้อมูลส่วนตัว เพิ่มรายชื่อผู้ใช้นั้นในฐานะเพื่อนและแลกเปลี่ยนข้อความ รวมถึงได้รับแจ้ง โดยทันทีเมื่อมีการปรับปรุง ข้อมูลส่วนตัว นอกจากนี้ผู้ใช้ยังสามารถร่วมกลุ่มความสนใจส่วนตัว จัดระบบตาม สถานที่ทำงาน โรงเรียน มหาวิทยาลัย หรือ อื่น ๆ

ดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ ได้เริ่มเปิดบริการ <https://www.facebook.com/aomkhim> เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553 ในหน้าแรก เป็นภาพของดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ แต่งกายสุภาพเรียบร้อย เสื้อลายขาวดำ กำลังนั่งเล่นจิม พร้อมกับข้อความภาษาไทย “อ้อม-จิม” สัญลักษณ์แทนตัว ดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ อยู่ในตำแหน่งบนซ้าย และได้ข้อความว่า <https://www.facebook.com/aomkhim> เป็นชื่อโดเมนเนม ปัจจุบันมีสมาชิก 33,247 คน (ณ วันที่ 18 มีนาคม 2556)

ด้านขวาสุดเป็นช่องทางการสมัครเป็นสมาชิกและการลงทะเบียน เป็นเพื่อนกับ Facebook ของ ดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ ซ้ายสุด เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติ พร้อมกับ เมนูต่างๆ อาทิ รูปภาพ จำนวนคนที่ถูกใจ my music วิดีโอ บันทึก และการแนะนำช่องทางการสื่อสารใหม่ อีกทางคือ ทวิตเตอร์

ล่างสุด เป็น คอลัมน์ เรื่องราวสำคัญ คือการโพสต์ข่าวสาร วิดีโอ รูปภาพ ข้อความที่ ดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ ต้องการจะสื่อสารกับคนทั่วไป ดังนี้

สื่อสิ่งพิมพ์

1. บทสัมภาษณ์ ดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ ในหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ Section จุดประกาย/ โข๒๒ ๒๒ วันศุกร์ที่ 12 พฤศจิกายน 2553 มีรายละเอียดดังนี้

My Way
เรื่อง : เพ็ญลักษณ์ กักดีเจริญภาพ : อูทธร ศรีพันธุ์

ด้านหนึ่งเธอเป็นดอกเตอร์ในสาขาที่เรียกว่าทันสมัยสุดๆ เกี่ยวกับวิทยาการด้านหุ่นยนต์ ส่วนอีกด้านหนึ่งพบเพียบตีพิมพ์บรรเลงเพลงได้หลากหลายแบบ ทั้งเพลงไทย เกาหลี คลาสสิก และเล่นได้ดีระดับมืออาชีพ ซึ่งเป็นความรื่นรมย์ที่เธอรักและฝึกฝนมาตั้งแต่เด็ก ตอนเดินทางไปเรียนต่ออเมริกาก็แบกซิมขึ้นเครื่องบินไปด้วย

อ้อม-ดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ แม้จะไม่ใช่นักดนตรี แต่มีบางแง่มุมชีวิตที่น่าสนใจ ในฐานะนักวิชาการรุ่นใหม่ที่มีความสำคัญทั้งเทคโนโลยีและดนตรี เธอได้รับเกียรติบัตรเรียนดีตั้งแต่ตอนจบ ได้ทุนจากกระทรวงวิทยาศาสตร์

“คนเรียนด้านนี้ยังไม่เยอะ เด็กเก่งๆ ก็ไปเรียนต่อต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นผู้ชายที่ทำงานแล้วและเจ้าของบริษัทมาเรียน”

ถ้าคุยเรื่องวิทยาการความก้าวหน้าด้านหุ่นยนต์ในเมืองไทย เธอบอกว่า ส่วนใหญ่เป็นหุ่นยนต์ที่ใช้ในอุตสาหกรรม เพราะคนไทยยังมองว่า หุ่นยนต์เป็นของเล่น ฟังๆ ที่หุ่นยนต์สามารถนำมาประยุกต์ได้หลายอย่าง ทั้งเสริมการสอน ทำงานบ้าน ป้อนอาหารให้คนสูงอายุ

“ตอนนี้ทางการแพทย์เริ่มมีหุ่นยนต์ผ่าตัด และทางการทหาร มีการทดลองนำหุ่นยนต์ไปช่วยทหารภาคใต้ในงานที่เสี่ยงสำหรับมนุษย์”

หากถามว่า ทำไมดอกเตอร์ด้านวิศวกรรมเครื่องกลคนนี้เรียนภาษาอังกฤษในวัยเด็กว่า ได้เกียรติบัตรเรียนเก่งมาตลอด แต่คุณแม่เตือนว่า ไม่ใช่จะได้เกียรติบัตรแล้วเราจะเหนือกว่าคนอื่น เราก็เตือนตัวเองอยู่เรื่อยๆ ว่า เกียรติบัตรเหล่านี้ไม่ได้เป็นเครื่องวัดความสำเร็จ

ก่อนเธอจะเล่าถึงชีวิตต่อคุณแม่บังเกิดตาเล่าถึงการสอนลูกๆ ตอนลูกเล็กๆ เราจะมี

โจทย์ให้ลูกๆ นั่งทำและแก้ปัญหา เด็กๆ ต้องเรียนด้วยความเข้าใจ มีเหตุผลผลแล้วจะทำได้เอง

“สมัยนั้นยังไม่มีการคอมพิวเตอร์คุณแม่ก็เขียนโจทย์ใส่กระดาษให้เราทำ ส่วนคุณแม่เรียนจบด้านวิทยาศาสตร์ ก็จะช่วยดูเรื่องสอนการบ้าน” ดร.อาบทิพย์ เล่าถึงความเอาใจใส่ของพ่อแม่ และคุณแม่ยังสนับสนุนให้เล่นดนตรี เริ่มให้เรียนอีเลคโทนเปียโน และระนาด และในที่สุดเลือกเล่นซิม

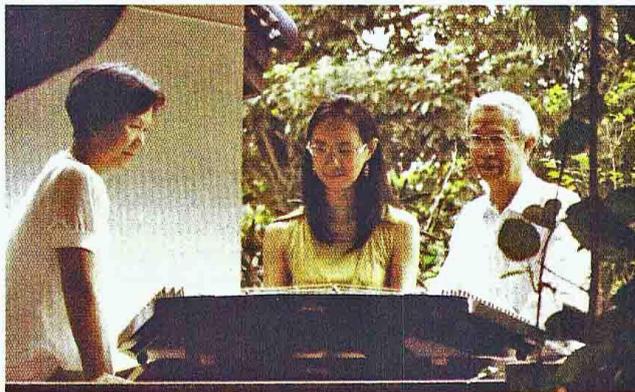
เธอสนุกสานกับการเล่นซิมตั้งแต่ประถมหนึ่ง ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตอนนั้นเป็นโอกาสของชีวิต เพราะอาจารย์จากมหาวิทยาลัยมาช่วยสอนดนตรีให้เด็กประถม เธอได้เรียนกับอาจารย์กาญจนา ตอนนั้นเป็นหัวหน้าภาควิชาดนตรีไทย

“อาจารย์สอนดีมากและใจดี ในช่วงปิดเทอมอาจารย์ชวนไปเรียนดนตรีในมหาวิทยาลัย ได้เล่นซิมกับพี่ๆ นักศึกษา” อ้อมเล่า จากนั้นคุณแม่บังเกิดตา เล่าต่อว่า ครูจะให้ลูกศิษย์ตีซิมคนละท่อน ถ้าใครตีได้ก็ต่อเพลงไปเรื่อยๆ

ขโมยออนไลน์ ‘ดร.อาบทิพย์’

เรียนต่อปริญญาตรี-โท-เอก ด้านวิศวกรรมเครื่องกลที่มหาวิทยาลัย Carnegie Mellon อเมริกา ปัจจุบันเป็นอาจารย์สอนปริญญาโทและเอก วิชา Computer aided design theory, Foundation of robotics ฯลฯ ที่สถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และงานที่ใช้เทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ช่วยในการออกแบบ วิเคราะห์และผลิตเครื่องยนตกลไก อาทิ ผลิตบ้ำขาเทียมสำหรับผู้ป่วย

เธอบอกว่ามีหลายสถาบันสอนเรื่องหุ่นยนต์ แต่ไม่มีสถาบันไหนให้ปริญญาด้านหุ่นยนต์โดยตรง ที่นี่เป็นสถาบันวิทยาการหุ่นยนต์แห่งแรกและแห่งเดียวในประเทศไทย

ครอบครัวของเธอ

ดร.อาภิพีย์ อีรวงศ์กิจ

“ลูกเราก็หัวไว อาจารย์บอกว่าน้องอ้อมเล่นซิมเก่งมาก น่าจะส่งเสริม อาจารย์จะสอนให้เป็นพิเศษ และได้เรียนมากเรื่อยๆ จนอาจารย์บอกว่าไม่ต้องมาเรียนแล้ว ถ้ามาเรียนก็แค่ต่อเพลง เพราะอ้อมไปอีกชั้นแล้ว”

เพราะขยันฝึกซ้อมประกอบกับความใส่ใจและพรสวรรค์ ดร.อาภิพีย์จึงสามารถเล่นเพลงที่ครูบาอาจารย์สอนได้เกือบหมด

“อย่างเพลงเดี่ยวชั้นสูงทางดนตรีไทย พวกเพลงลาวแพน กราวโน นักษัตริน ต้องใช้ฝีมือการเล่น ส่วนใหญ่ครูดนตรีไทยจะถ่ายทอดต่อกันมาและเลือกว่า ควรถ่ายทอดให้ลูกศิษย์คนไหน เพราะลูกศิษย์ต้องรักษาทางไว้ให้ได้ และครูได้สอนเพลงเดี่ยวชั้นสูงให้เราด้วย”

แม้การเล่นซิมจะเป็นแรงบันดาลใจแรก แต่

เธอให้ความสำคัญมาก เพราะการเล่นดนตรีช่วยให้มีสมาธิเรียนหนังสือได้ดีขึ้น ตอนเรียนที่อเมริกา ถ้ามีเวลาว่างอ้อมก็จะเล่นซิมและแสดงให้ชาวต่างชาติฟัง จากนั้นนำไปลงในเว็บยูทูบ เพราะอยากแบ่งปันให้เพื่อนๆ และคุณแม่ฟัง จนมีคนเข้ามาดูจำนวนมาก

“แรกๆ ก็อัปเดตเสียงอย่างเดียว จนถ่ายทำเป็นวีดีโอ ปรากฏว่ามีคนเข้ามาดูมากขึ้น บางเพลงมีคนเข้ามาดูเป็นหมื่นๆ อย่างเพลง Canon Rock และเพลง Girl generation's Oh!”

โดยคุณแม่ที่คอยดูแลสนับสนุนในสิ่งที่ลูกทำได้ ช่วยตรวจสอบเรทติ้งของลูกสาวว่ามีคนเข้ามาดูลูกเล่นซิมในยูทูบมากน้อยเพียงใด คุณแม่ส่งเสียงมาว่า กว่าเก้าหมื่นราย

การบรรเลงซิมที่นำมาใส่ไว้ในยูทูบ ดร.อาภิพีย์ เห็นว่า น่าจะจุดประกายให้คนสนใจดนตรีไทยมากขึ้น เพราะบางคนเคยเล่นดนตรีและทิ้งไป ก็กลับมาเล่นใหม่ บางคนไม่เคยเล่นดนตรีไทยเลยและคิดว่าน่าเบื่อ พอมาเห็นเราเล่นก็ถามว่า ไปเรียนที่ไหน ออยากเล่นดนตรีไทยบ้าง

“พอมีผลตอบรับกลับมาทำให้เรารู้สึกว่าสิ่งที่เราทำเล่นๆ จุดประกายความคิดให้คนอื่นได้มีคนชอบ เพราะเราเอาเพลงสมัยใหม่มาเล่นด้วยซิม อาทิเพลงแต่ปางก่อน วนิดารักข้ามขอบฟ้า ฯลฯ รวมถึงเพลงคลาสสิกและเกาท์ลีสด้วย มีประมาณ 53 เพลง สามารถดาวน์โหลดไปฟังได้เลย

และตอนนี้ได้แรงบันดาลใจจากการไปร่วมงานเครือข่ายพลังบวก ออกาก้าวดนตรีออนไลน์ เคยเห็นวีดีโอของวาทยกรคนหนึ่ง ในต่างประเทศ รวบรวมคนจากหลายประเทศ มาร้องเพลงประสานเสียงร่วมกันทางออนไลน์ พวกเขาอัปเดตเสียงแล้วส่งวีดีโอกลับมาให้วาทยกรผสมเสียง”

แม้ตอนนี้ยังเป็นแค่ออนไลน์ แต่ในอนาคตอันใกล้ คงจะได้ชมวงดนตรีออนไลน์โดยสมาชิกของวงไม่ต้องมาบรรเลงร่วมกัน อาศัยการจัดการทางออนไลน์ เธอรับสมัครผู้สนใจดนตรีไทยผ่านเฟซบุ๊กและบล็อก

“ตอนนี้มีคนตอบกลับมาประมาณ 30 คน มีน้องคนหนึ่งเป่าขลุ่ยได้ จะมาช่วยทำเสียงดนตรีคลอเป็นจังหวะ มีเพลงที่เราเล่นร่วมกันโดยไม่ต้องมาเจอกัน อ้อมก็จะเขียนโน้ตให้และทำวีดีโอในเพลงนั้นขึ้นยูทูบ ใครสนใจก็โหลดเพลงนั้นไปฝึกซ้อม จากนั้นส่งวีดีโอที่เล่นเพลงนั้นกลับมา เราก็จะตัดต่อวีดีโอและเสียงเพื่อบรรเลงร่วมกัน ตอนนี้ที่ทำได้คือเพลงค้างคาวกินกล้วย”

แม้วีดีโอส่วนใหญ่จะอยู่กับเทคโนโลยีความก้าวหน้าด้านหุ่นยนต์ แต่เธอก็ไม่ลืมความรื่นรมย์ด้านดนตรี เธอบอกว่าที่สถาบันมีหุ่นยนต์ต้อนรับตัวหนึ่งชื่อโม ไม่ค่อยได้รับความสนใจ อาจารย์ที่นั่นจึงบอกว่าจะลองนำหุ่นยนต์มาตีซิมสิ

“ซึ่งเรื่องนี้ยาก กำลังคิดว่าเอาหุ่นยนต์มาเล่นเครื่องดนตรีที่ให้จังหวะแล้วเล่นคู่กับการตีซิมของเรา”

หมายเหตุ : สามารถดูการตีซิมของ ดร.อาภิพีย์ได้ที่ www.youtube.com/aomjajja

2. บทความเกี่ยวกับ ดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ ในหนังสือพิมพ์มติชน Section เศรษฐกิจ/บันเทิง ลงวันที่ 18 พฤศจิกายน 2553 มีรายละเอียด ดังนี้

ปลีก บันเทิง

-จัดมาเป็นปีที่ 6 สำหรับเทศกาลหนังสือ วิทยาศาสตร์โดยสถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ครั้งนี้มีหนังสือ 47 เรื่องจาก 17 ประเทศฉาย ทั้งการ์ตูนที่จะ ทำให้เข้าใจอาการติดยาของคนไข้,วิธีการ ทำลายรถไฟใต้ดินซึ่งไม่ใช่ใช้งานแล้วที่ นิวยอร์ก คลิกเข้า <http://www.goethe.de/ins/th/prj/wif/enindex.htm>. แล้วดูตาราง ฉายที่มีระหว่างนี้ถึง 30 พฤศจิกายน ได้เลย

-รู้ล่วงหน้าก่อนแล้วอุ่น แต่จะไปเอ้อออกและ อ้อมแขนให้ทุกคนคงไม่สามารถ กรีนวอฟ เลยชวน **ท๊อง-กรุ่น ซอโสตถิกุล,กริสนิภา อภิธำร** และเหล่าดีเจจัดงาน "กอดนี้อุ่นถึงน้อง" ขายกอดครั้งละ 150 บาท หรือนำเสื้อหนาวมือ

กรุ่น ซอโสตถิกุล

อลิตา สติประภา

1 มาแลกเปลี่ยนวันที่ 27 พฤศจิกายน บ่ายโมงที่เซ็นทรัลพลาซ่า 2 ก็โอ เคนนั้นนอกจากเราจะอุ่นจากอ้อมกอด เด็กๆ ที่ จ.หนองคาย ก็จะอุ่น ได้ด้วยเสื้อหนาวละ

-ที่ต้องรออีกนิด คือละคร "เข้านสนัหา" ที่มีข่าวแว่วมาว่าที่ช่อง 3 จะจับคู่ขวัญเคมีเข้ากันอย่าง **หมีว-อลิตา สติประภา** กับ **ติก-เจษฎาภรณ์ ผลดี** มาประกบกัน

-แต่ที่ดูได้เดี๋ยวนี้ คือคลิปเสียงซิม หวานๆ ใน <http://www.facebook.com/aomkhim> ที่ **ดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ** ใช้เวลาว่างจากงานประจำในสถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มาตี โดยจุดเด่นที่ทำให้ใครต่อใครแห่กันเข้าไปคลิกดูนั้น นอกจากจะเพราะมีมือแจ่มๆ แล้ว ยังเป็นเพราะเธอนั่งแกะโน้ตเพลงฮิต อาทิ "ระยะหัวใจ" ของกันต์ เดอะสตาร์, "สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าหัวใจ" ของอีทีซี

ฯลฯ มาเล่น ้วยรุ่นเลยคลิกกันชนิดคนที่เคยคิดว่าเด็กไทยไม่ฟังเครื่องดนตรีไทยอาจต้องคิดใหม่เลยละ!!

3. บทความเกี่ยวกับ ดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ ในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ 360 องศา รายสัปดาห์ Section Taste วันจันทร์ที่ 25-31 ตุลาคม 2553 มีรายละเอียด ดังนี้

Ignite THAILAND+ ครั้งที่ 2 คำคืนแห่งการจุดประกายคิดบวก

คำคืนของวันพุธที่ 13 ตุลาคม ที่ผ่านมา อาจเป็นช่วงเวลาที่ยังคนกำลังอยู่ที่ออฟฟิศ หลายๆ คนก็รอดิตอยู่บนท้องถนน ในขณะที่ส่วนใหญ่คงกำลังกลับบ้านดูทีวี หรือเล่นเน็ต แล้วก็พักผ่อนกันไป เป็นอีกวันหนึ่งคืนที่ไม่ได้มีอะไรพิเศษหรือแตกต่างจากวันอื่นๆ

แต่ยังมีคนเกือบ 1 พันคน ได้ไปรวมตัวกันเพื่อรับและส่งแรงบันดาลใจจุดประกายไฟสร้างสรรค์ ให้กับประเทศ ในงาน Ignite Thailand ++ ครั้งที่ 2 ซึ่งจัดขึ้นโดย เครือข่ายพลังบวก ณ หอประชุมใหญ่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นเวลากว่า 3 ชั่วโมง ที่มีคุณค่า แสนจะอบอุ่น และเต็มไปด้วยพลังทั้งจากผู้พูดบนเวที และจากผู้ชมทุกที่นั่ง จนหลายคนพูดว่า “นี่เป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดช่วงหนึ่งของชีวิตที่ได้มาร่วมงาน !”

งานนี้ทำให้รู้ว่...

5 นาทีมีความหมายมากแค่ไหน

เพราะ 5 นาที คือ เวลาที่ผู้พูดหรือที่เรียกว่า Igniter แต่ละท่านจะขึ้นไปพูดอยู่บนเวที เพื่อ “จุดประกาย” ความคิด ไอเดียดีๆ รวมถึงบอกเล่าเรื่องราวที่จะทำให้เกิดแรงบันดาลใจแก่ผู้ฟัง

นอกจากจำกัดเวลาแล้ว กติกาอีกกำหนดอีกว่า จะต้องนำเสนอเรื่องราวผ่าน 20 สไลด์ ที่เปลี่ยนทุกๆ 15 วินาที ด้วย และเมื่อเวลาหมดก็คือต้องจบ

เรียกได้ว่า ต้องสกัดเฉพาะเนื้อจริงๆ ให้ได้สารที่ตรงประเด็นและเป็นประโยชน์กับผู้ฟัง

นี่ละเสน่ห์ของ Ignite ที่คนอยากไปฟัง แต่คนที่ได้รับเชิญไปพูดที่นับเป็น “งานหิน” ของเขาทีเดียว เพราะถ้าจะให้ออกมาดีได้ ต้องใช้เวลาเตรียมตัวอย่างมากๆ เลย

แล้ว Igniter ทุกท่าน ก็แสดงให้เห็นว่า เวลาแค่นี้เดียว เราสามารถคิด พูด ฟัง หรือทำอะไรดีๆ ให้กับตัวเองและคนอื่นได้ตั้งเยอะ จนทำให้ต้องกลับมาทบทวนเลยว่า แต่ละ 5 นาทีของเรานั้นถูกปล่อยให้ผ่านไปโดยสูญเปล่าบ้างหรือไม่

ปรากฏการณ์ส่องสปอร์ตไลท์

งาน Ignite Thailand ++ ได้มีการค้นหาคนจากหลากหลายวงการอาชีพที่มีความคิดบวกๆ ทำเรื่องดีๆ ทั้งที่มีชื่อเสียง และคนที่อาจยังไม่ค่อยมีใครรู้จัก แล้วนำพวกเขาเหล่านั้นมาอยู่ในสปอร์ตไลท์

เพราะบางครั้งเรื่องดีๆ ของพวกเขา ก็ไม่ใช่เรื่องที่จะได้ออกรายการโทรทัศน์ ลงหนังสือพิมพ์ หรือขึ้นเวทีไหนๆ อย่างน้อยงานนี้ก็จะทำให้สังคมได้เห็นต้นแบบดีๆ เพิ่มมากขึ้น

โลกออนไลน์

กระจายเรื่องดีๆ ได้ตั้งเยอะ

คนส่วนใหญ่ทราบข่าวการจัดงานนี้จากเว็บไซต์ www.ignite.in.th และ Social Networking เป็นหลัก โดยมีผู้ที่ให้ความสนใจลงทะเบียนเพื่อเข้าร่วมงานในเว็บ จำนวนมากถึง 1,456 คน แม้วันจริงจะไม่ได้ครบ แต่ก็เรียกได้ว่ามากที่สุดในการจัดงาน Ignite ครั้งที่ใหญ่ที่ผ่านมามากทั่วโลก!

โดยแต่ละครั้ง ไม่ว่าจะในประเทศไทยหรือต่างประเทศ ผลของการจุดประกายจะไม่ได้อยู่แค่เฉพาะกับคนที่ได้ร่วมฟังสดๆ เท่านั้น แต่หลังจากงาน ก็มักจะมีคนนำเรื่องราว ++ นี้ ไปขยายผลต่อๆ กัน ทั้งข้อความในทวีตเตอร์ เพจบุ๊ก ไปจนถึงคลิปวิดีโอในยูทูบ และบทความในบล็อกต่างๆ

เป็นการช่วยแพร่เชื้อแห่งพลังความดีให้กระจายไปได้อย่างรวดเร็วมากๆ

คนึงก็ตีฟิงเรื่องราวดีๆ ถึง 21 เรื่อง

ผู้ที่เข้าร่วมงานนี้ ถือว่าคุ้มค่ามาก นอกจากไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ แล้ว ยังเหมือนได้ดูทอล์กโชว์ของ Igniter ที่มีถึง 21 ท่าน ที่มีทั้งนักร้อง นักเขียน ปรมาจารย์ชาวบ้าน อาจารย์ ดารา ผู้ที่พิการแม้กระทั่งชาวต่างชาติอีกด้วย ซึ่งแต่ละท่านมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเองทั้งเรื่องเล่า และการนำเสนอ ได้ความครบรสที่สร้างความสุขในการรับชม รับฟังไปทั้งรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ และแอบมีน้ำตาคลอเล็กๆ จากความตื่นตันใจกับบางเรื่องราว

งานนี้ทำให้รู้ว่า

“คนหนึ่งคนเปลี่ยนอะไรได้...”

ก่อนหน้านั้น หลายคนอาจสงสัยว่า ในขณะที่บ้านเมืองเราเผชิญกับปัญหามากมาย คนตัวเล็กๆ อย่างเรา เพียงคนเดียวจะทำอะไรให้ประเทศดีขึ้นได้ แต่ Igniter ทุกๆ ท่านในคืนนั้น แสดงให้เราเห็นแล้วว่า แค่เรื่องง่ายๆ ด้วยพลังเล็กๆ ในแบบของตัวเอง ก็เปลี่ยนอะไรได้ตั้งมากมาย

จบลงด้วยความชุ่มฉ่ำของหัวใจ

ในเวลาเกือบสี่ทุ่ม เสียงปรบมือดังกึกก้องทั่วทั้งหอประชุมให้กับทุกแรงทุกฝ่ายที่ทำให้เกิดงานดีๆ เช่นนี้ ถือเป็นภารกิจปิดฉากอย่างงดงาม ผู้คนได้ทยอยออกไปพร้อมความปลื้มปิติ และพลังในหัวใจ มีสายฝนโปรยปรายเบาๆ ต้อนรับอยู่ภายนอก โดยปรกติอาจสร้างความหงุดหงิดให้ใครหลายๆ คนในการเดินทางกลับ แต่คนที่ออกจากงาน Ignite Thailand ++ คงจะรู้สึกว่ามันให้ความชุ่มฉ่ำกับหัวใจเหลือเกิน

เรื่องโดย : Bestiny

ที่มาที่ไปของ Ignite

จัดครั้งแรกที่ Seattle สหรัฐอเมริกา ในปี 2006 โดย O'Reilly Media, Inc เป็นงานระดับโลกที่จัดกันมากกว่า 60 ประเทศ และมีผู้ได้สิทธิ์นำเข้ามาจัดในประเทศไทยเมื่อเดือนมีนาคม 2553 ใช้ชื่องาน Ignite Bangkok 2010 ณ TCDC ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ ต่อมาเครือข่ายพลังบวก ได้เลือก Ignite มาเป็นกิจกรรมหนึ่งภายใต้แนวคิด++ “ปลุกพลังบวก เปลี่ยนประเทศไทย” เพื่อเปิดพื้นที่ให้กับผู้ที่มีประเด็นสร้างสรรค์พัฒนา หรือผู้นำทางความคิดด้านต่างๆ ได้มาปลดปล่อยศักยภาพในการแสดงความคิดเห็นและเรียกร้องสิทธิอย่างสร้างสรรค์เป็นระบบและยั่งยืน โดยจะทยอยจัดให้ครบทุกภาคของประเทศไทย ซึ่งมีการจัดไปแล้ว ดังนี้

- Ignite Thailand++ ครั้งที่ 1 ลุมพินีสถาน (16 มิ.ย.53)
- Ignite Chiang Mai++ วรร.โลตัส ปางสวนแก้ว เชียงใหม่ (4 ก.ย. 53)
- Ignite Thailand++ ครั้งที่ 2 หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(สามารถติดตามรายละเอียดของกิจกรรมใน Ignite ทุกๆ ครั้ง พร้อมคลิปวิดีโอของ Igniter แต่ละท่าน ได้ที่ www.ignite.in.th)

ใคร คือ เครือข่ายพลังบวก

เครือข่ายนี้เกิดขึ้นจากการรวมตัวกันของคนทำสื่อและบุคคลที่สนใจ ซึ่งได้รับการสนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสุขภาพ (สสส.) ด้วยเป้าหมายที่จะใช้ทักษะวิชาชีพด้านงานสื่อสารมวลชนขับเคลื่อนในการช่วยสร้างพลังภาคประชาชนอาสาสมัครพลังบวก++ ที่ซ่อนอยู่ในตัวคนไทยทุกคน เพื่อร่วมขับเคลื่อนประเทศไทยในระยะยาว อย่างแข็งแกร่งและยั่งยืน

21 ผู้จุดประกายพลังบวก

ดร.วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์
อาจารย์ ม.ธรรมศาสตร์
แนะนำให้รู้จักกับ สี่พลัง
มหัศจรรย์ ที่สร้างสังคมสันติสุข
ได้ นั่นคือ ความเชื่อและศรัทธา
ความรัก สมานธิ และปัญญา

ดร.อาจง ชุมสาย ณ อยุธยา
นักวิชาการ
พาไปสัมผัสกับความยิ่งใหญ่
ของจิตที่เป็นสมาธิ ที่แสดงให้เห็นว่า
มนุษย์มีศักยภาพได้ไม่
จำกัด เมื่อสามารถเข้าถึงพลัง
แห่งจิตของตัวเอง

ทองศักดิ์ สุภการ
นักแสดง
นำเสนอผ่านคลิปวิดีโอของ
ผู้พิการที่สร้างแรงบันดาลใจ
ให้กับคนทั่วโลก

รัชชชัย แสงธรรมชัย
ครีเอทีฟ
มาพร้อมกับศัพท์ใหม่
"อีเล็ก" ฮีโร่สายพันธุ์ใหม่ ที่
มีอยู่ในตัวเราทุกคน แค่เอา
สิ่งที่เรารู้ เรากัด ในอาชีพ
ของเรา มาทำเรื่องดีๆ ลงมือ
เลย ไม่ต้องรอใคร

ทอดด์ ทองดี
ศิลปิน
ทำเอาคนไทยหลายๆคน
อายได้ กับความรักเมือง
ไทย และสิ่งที่เขาได้ทำเพื่อ
นำความเป็นไทยไปสู่
สากล

รัฐภูมิ อยู่พร้อม
ผู้บริหารมูลนิธิ 1,500 ไมล์
แสดงให้เห็นว่า ความเชื่อและ
ศรัทธาต่อความรัก เป็นพลัง
ให้คนสามารถทำในสิ่งที่คน
ทั่วไปไม่คิดจะทำได้จริงๆ

ภาณุมาศ ทองธนากุล
(ใบพัด) นักเขียน
มาเชิญชวนให้คนทำงาน
ร่วมกันทาสีกราฟในชีวิต
จากการได้ทำงานที่
ตัวเองรัก และมีคุณค่าต่อ
ผู้อื่น

ดร.ประมวล เพ็งจันทร์
นักคิดนักเขียน
เล่าเรื่องราวของการมีความ
สุขง่ายๆ ของผู้พิการที่ทำให้
คนปกติหลายๆ คนถึงกับ
น้ำตาซึม

บันฑูร เศรษฐกิจโรตม์
นักวิชาการ
กระตุ้นเตือนให้เห็นความ
จำเป็นเร่งด่วนของการร่วม
มือกันช่วยแก้ปัญหาเรื่อง
โลกร้อน ด้วยวิธีที่เย็นๆ

ปรีดา ลิมนนทกุล
ผู้บริหารธุรกิจ PWD
พาเราไปรู้จักกับหลากหลาย
อาชีพที่คนพิการก็สามารถ
ทำได้เพื่อสังคม

ดร.อาภิพย์ ชีรวงศ์กิจ
 อาจารย์ ม.เทคโนโลยี
 พระจอมเกล้าธนบุรี
 บรรเลงซิมเป็นสื่อในการสร้าง
 แรงบันดาลใจให้กับคนที่
 กำลังมองหาสิ่งที่ตัวเองรัก
 และแบ่งปันความสุขนั้นไปสู่
 ผู้อื่น

จิตรี์ ดันทเสถียร
 ที่ปรึกษาธุรกิจ
 กระตุ้นเตือนให้ผู้คนในยุค
 ปัจจุบัน หันมาทำใจให้ว่าง
 อยู่กับชีวิตที่ไม่ยึดติด แล้ว
 ใจจะสบาย รอยยิ้มและ
 ความเบิกบานก็จะบังเกิด

ลูค แคสซาดี-คอเรียน
 ครูสอนโยคะ
 เล่าถึงชีวิตที่มีความสุขอยู่
 ในทุกวันนี้ เพราะได้เปิด
 โอกาสให้ความบังเอิญที่
 เข้ามาโดยตลอด

คงยศ วงษ์วิทย์ภรณ์
 นักร้องนำวง P2WARSHIP
 ชวนให้เรามองอีกมุมว่า
 ในความน่ารำคาญของ
 บางสิ่ง อาจมีโอกาสบาง
 อย่างซ่อนอยู่

ธนา เขียรอัจฉริยะ
 ผู้บริหาร DTAC
 ชวนทุกคนมาเล่น "เกมคิดดี"
 ด้วยการลงมือทำมุกตลกๆ ที่มี
 อยู่ในทุกเรื่อง แม้แต่เรื่องที่เรา
 ไม่ค่อยชอบนักก็ตาม

วิลาลย์ บุญจันทร์
 ที่ปรึกษาประชาสัมพันธ์
 แบ่งปันเรื่องราวดี ๆ จากการ
 ลองเป็นผู้ที่จะให้และรัก
 โดยปราศจากเงื่อนไข ที่ได้
 พบว่าเป็นความสุขคืนกลับ
 มากอย่างมากมายจริงๆ

สมคิด ชัยจิตวินิช
 ช่างภาพ
 ช่างภาพที่เปลี่ยนโรง
 พยาบาลให้กลายเป็น
 แกลเลอรีภาพถ่าย
 สร้างความรื่นรมย์ให้
 กับผู้ป่วย

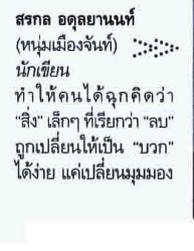
วรัตตา ภัทรโรดม
 ที่ปรึกษาธุรกิจ
 ชวนทุกคนมาหลุดจาก
 พันธนาการของความคิด
 ลบด้วยการนึกขอบคุน
 กับทุกๆ อย่าง

สิริยากร พุกกะเวส
 นักธุรกิจสิ่งพิมพ์
 แฝงการไปสัมผัสประสบการณ์
 ดั่งคนตาบอด ที่ทำให้พบว่า การ
 "หลบตา" ลงบ้าง ก็จะทำให้เรา
 "มองเห็น" ใจของตัวเอง และ
 ผู้อื่นมากขึ้น

ครูบาสุทธินันท์ ปรัชญพฤทธิ์
 ปราชญ์ชาวบ้าน
 เชื่อเชิญให้ออกไปเรียนรู้ใน
 ห้องเรียนที่น่าเรียนที่สุด นั่น
 คือ ห้องเรียนแห่งธรรมชาติ

สรกมล อุดยานนท์
 (หนุ่มเมืองจันท์)
 นักเขียน
 ทำให้คนได้ฉุกคิดว่า
 "สิ่ง" เล็กๆ ที่เรียกว่า "ลบ"
 ถูกเปลี่ยนให้เป็น "บวก"
 ได้ง่าย แค่เปลี่ยนมุมมอง

4. บทสัมภาษณ์ ดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ ในหนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ Section ดีไลฟ์/
หน้าแรก วันที่ 14-25 ตุลาคม 2554 มีรายละเอียด ดังนี้

นำท่วมทำอะไรได้บ้าง ?

น้ำท่วม ท่วม-ท่วมไปแล้ว ต้องมองไปข้างหน้า ช่วยกันเยียวยาและแก้ไข ปานชิวา ทิตาวิร์ อายุ 36 ปี คือนักทำนายไฟโอบีชี สูดแม่น จากการทำทดสอบมาแล้ว เป็นการส่วนตัว และที่พิเศษกว่านั้น เธอมีใจกุศล

"นำท่วมแล้วคิดว่าจะทำยังไงเพื่อหาเงินช่วยเหลือให้ได้มากที่สุด คิดว่าดูหมอนี่ละดี เรากับพรรคพวกถนัดและสมัครใจ เราเหนื่อยนิดเดียวเพื่อดูหมอนให้คนที่ต้องการอยากทำเพื่อช่วยกัน เป็นกำลังใจให้คนที่เดือดร้อน"

คนอีกกลุ่มที่ไม่ยอมนั่งนิ่งดูข่าวนำท่วมอยู่บ้านเฉย ๆ คือช่างภาพกลุ่ม 50 MM Photographer ที่รวมกันเฉพาะกิจมาเป็น 50 MM Photo Charity เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม

ขยดล ทองระอา ช่างภาพอิสระวัย 30 ร่วมกับห้องเพื่อน มีโครงการเปิดบูทถ่ายรูปโพลารอยด์การกุศลให้ชาวใจบุญได้นำรูปของตนกลับบ้านไปได้ในราคา 100 บาท

ชาว 50 MM Photo Charity และปานชิวา ที่มาพร้อมนักพยากรณ์ด้วยโหราศาสตร์ใจบุญ จะเข้าร่วมกิจกรรมกับ Art for Help วันเสาร์ที่ 22 ต.ค.นี้ ณ หอศิลป์

กรุงเทพฯ

ชาติรี แสงมีอานภาพ และ สิงหา อรุณไพโรจน์ สองหุ้นส่วน ร้าน "บ้านเรา" เปิดร้านให้กินฟรี จ่ายเท่าที่อยากทำบุญ

"จ่ายเท่าที่ต้องการ เพื่อร่วมกันบริจาคให้ผู้ประสบภัยน้ำท่วม มีลูกค้า 2 คน มาสั่งแค่กาแฟและให้มา 500 บาท ผมว่าเขาใจดีมาก"

ในโลกออนไลน์มีผู้คนใจบุญร่วมกันประมูลกล้วยไม้ในสวนของสิทธิชัย เสงี่ยมชัย ชายอายุ 40 ปี ที่นิยามตนเองว่า เป็นแค่คนปลูกกล้วยไม้ที่อยากแบ่งให้คนอื่นได้ครอบครอง ไม่ใช่พ่อค้า

"www.nuiorchids.com คือพื้นที่ในการประมูลกล้วยไม้"

อ้อม-ดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ วิศวกรหญิงไทยรุ่นใหม่ให้ความสำคัญทั้งเทคโนโลยีและดนตรีอาสาช่วยนำท่วมรวบรวมของบริจาค จัดทำถุงยังชีพบรรจุของยังชีพและทำอาหารไปแจกจ่ายผู้ประสบภัย โดยใช้เครือข่ายแฟนคลับที่ติดตามฟังเพลงซิมทางอินเทอร์เน็ตร่วมแรงร่วมใจกัน

นอกจากนี้ยังมีการชักชวนชาวบ้านและศิลปินในพื้นที่ประสบภัยร้องเพลงนำท่วม ร้องสดอัดสดถ่ายทำสด ๆ ในสตูดิโอกลางท้องไร่ท้องนา และพื้นที่น้ำท่วมจริง และขอบคุณอาสาที่มาช่วยวาดถุงยังชีพและรอต่อแถวยาวเหยียดเพื่อแพ็กของ

5. บทสัมภาษณ์ ดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ ในหนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ Section ดีไลฟ์/ หน้าแรก วันที่ 1 ธันวาคม 2554 มีรายละเอียด ดังนี้

ดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ

“อังศุมาลิน” ในโลก “ดิจิทัล”

เพลงไทยเดิมนับวันยิ่งจะหาฟังอยากมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่ก็ยังไม่สิ้นไปเสียทีเดียว เพราะยังมีกลุ่มที่อนุรักษ์เพลงเหล่านี้ไว้ ให้มีเสียงแว่วมากระทบหูบางเป็นครั้งคราว

แม้แต่ในสังคมโซเชียลของเครือข่ายโลกยุคดิจิทัล ก็ยังมีเพลงไทยเดิมให้สืบค้นหาฟังกันได้พอเสนาะหูอยู่บ้าง

โดยเฉพาะฝีมือตีขิมบรรเลงเพลงไทยเดิมของ “อาจารย์อ้อม” ที่ไพเราะจับใจ ทั้งท่วงทำนองและจังหวะความนุ่มนวล แม้จะผ่านการอัปโหลดขึ้นไวบนอินเทอร์เน็ตแล้วก็ตาม เสียงที่ออกมาฟังใสแจ้วชวนเคลิบเคลิ้ม อยากจะลุกขึ้นมาขยับแขนขาโยกไปตามทำนอง

เพลงที่อาจารย์อ้อมเลือกบรรเลงนั้นไม่ได้มีแค่เพลงไทยเดิม แต่ยังมีเพลงไทยสากลที่บรรเลงโดยขิม เครื่องดนตรีตัว

เดียวที่สะกดผู้ฟังผู้ฟังให้ตะลึงค้างอยู่หน้าจอก และคลิกเลือกฟังเพลงอื่นซึ่งขณะนี้ก็มีอัปโหลดไวบนอินเทอร์เน็ตเกือบ 200 เพลงแล้ว

ใครจะคิดว่าหญิงสาวผิวขาวร่างเล็ก คำนวณอายุจากภาพที่เห็นไม่น่าจะเกินเลข 3 ที่คนในโลกโซเชียลเรียกว่า “อาจารย์อ้อม” ผู้สร้างเสียงดนตรีไทยประดับบนยูทูบให้ชาวไทยและชาวต่างชาติได้ชื่นชมด้วย มียอดคลิกชมนับหมื่นคน

มีดีกรีเป็นถึงอาจารย์จบปริญญาเอกจากประเทศสหรัฐอเมริกา แถมยังเป็นสาขาชื่อดัง จบในคณะที่ไม่ธรรมดาเสียด้วย

“ดร.อาบทิพย์ ชีรวงศ์กิจ” หรืออาจารย์อ้อม อายุ 32 ปี เป็นอาจารย์ประจำสอนนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) หรือที่รู้จักในชื่อ “บางมด” เป็นนักเรียนทุนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้ไปศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี โท เอก สาขาวิชา Mechanical Engineering ที่มหาวิทยาลัยคาร์เนกี เมลลอน (Carnegie Mellon University : CMU) ที่รัฐเพนซิลเวเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาจารย์อ้อมใช้เวลาเรียนที่สหรัฐอเมริกาถึง 10 ปี และยังได้รับเหรียญทองตอนปริญญาตรี กระทั่งเรียนจบด็อกเตอร์และกลับมาเมืองไทยได้ 4 ปีแล้ว มาเป็นอาจารย์สอนในภาควิชาวิศวกรรมหุ่นยนต์

ดังนั้น การใช้ชีวิตตัวคนเดียวที่เมื่อนอกเป็นเวลานาน อาจารย์อ้อมจึงต้องทำอะไรทำเพื่อให้คลายความคิดถึงบ้าน เธอจึงเริ่มมองหาสิ่งที่ถนัดและชอบเป็นพิเศษ

นับตั้งแต่แม่พาไปเข้าคอร์สปรบมือเข้า
จังหวัดตั้งแต่ 7 ขวบ ก่อนจะมาเจอ
ไปทำความเข้าใจกับเครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง
คือ ซิม ซึ่งมันได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่ง
ของชีวิตเธอไปแล้ว

“ซิม” จึงเป็นทั้งเพื่อนและเครื่องดนตรี
ที่คลายความเหงา อีกทั้งสร้างความ
บันเทิงให้กับเธอในเวลาที่ต้องอยู่คนเดียว
ซึ่งเป็นสิ่งที่เธอรักและถนัดที่สุด

หากใครได้ลองฟังเสียงเพลงที่อาจารย์
มหาวิทยาลัยบางมด ผู้เน้นรบบกับหู
รับรองจะต้องหลงใหลในทั้งทำนองของ
เสียงซิมแบบไม่มีสะดุด เสมือนกับว่าซิม
และผู้ตีกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวกัน

เสียงซิมที่ดีโดยอาจารย์อ้อมไม่ได้
จำกัดอยู่แค่นิยามเท่านั้น ก่อนหน้านั้น
อาจารย์อ้อมได้นำเครื่องดนตรีไทยไป
เผยแพร่ถึงสหรัฐอเมริกา โดยใช้ความ
สามารถที่ตัวเองมีอยู่นำซิมไปตีให้ฝรั่งฟัง
ในงานเผยแพร่วัฒนธรรมที่นักเรียนไทย
จับกลุ่มกันทำกิจกรรมขายอาหารไทยเอา
เงินเข้าสมาคม มีการจัดการแสดงขายตัว
ให้ฝรั่งเข้ามาดู คนอเมริกันจะไม่มีเครื่อง
ดนตรีแบบนี้ ส่วนคนจีนคนยุโรปอาจ
จะทอคุ้นเคยอยู่บ้าง

ส่วนความพิเศษที่บรรดาแฟนคลับขึ้น
ขอบไม่ได้มีแต่เสียงเพลงไทยเดิมเท่านั้น

อาจารย์อ้อมได้นำเครื่องดนตรีซิมมา
ปรับโน้ตแต่งทำนองให้เข้ากับเพลงพ็อบ
เบา ๆ โดยเฉพาะเพลงที่กำลังฮิต จน
หลายคนติดอกติดใจอยากจะได้ซิมบ้าง
ขอสมัครเป็นลูกศิษย์ แต่อาจารย์ผู้เฒ่า
สอนแค่วิชาวิศวกรรมที่ได้ร่ำเรียนมา

ส่วนครูสอนดนตรีขอเว้นไว้ก่อน
เนื่องจากเกรงใจอาจารย์ผู้ถ่ายทอดวิชา
มาให้ หากจะสอนจริงจึงต้องไปขอ
อนุญาตให้เรียบร้อยเสียก่อน แต่ก็ใจดี
ยอมจัดเวิร์กช็อปเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ผู้ที่
สนใจแต่ยังไม่ยอมเปิดรับลูกศิษย์คนใด
เด็ดขาด

อาจารย์อ้อมเล่าถึงแฟนคลับตัว
น้อย ๆ ที่ได้ฟังเพลงผ่านยูทูปแล้วติดต่อ
มาจนรู้ว่าอยู่หมู่บ้านเดียวกัน เด็กคนนั้น
รับนั้นจักรยานมาหาถึงหน้าบ้านและบอก
ว่าอยากพบตัวจริง มาเย็นกดกริ่งอยู่หน้า
บ้านตั้งแต่ห้าทุ่ม เธอก็ได้ให้คำแนะนำไป

ตามสมควรที่เด็กจะรับได้

แต่ยืนยัน “ไม่รับสอนค่ะ”

ดังนั้น จะเห็นว่ามิบรรดาแฟนคลับ
ร้องขอให้อาจารย์อ้อมเปิดคอร์สสอน
ดนตรี แต่ก็ไม่เคยสำเร็จเสียที เพราะที่
นักดนตรีผู้มึนนอกจากพรสวรรค์แล้ว เธอ
ยังมีความสามารถชนิดที่ว่าลอกเลียน
แบบได้ยาก แคฟังเสียงเพลงเธอก็รู้แล้วว่า
ต้องไต่โน้ตตัวไหน

การนำตัวโน้ตในเพลงสากลไปตัด
แปลงในเครื่องดนตรีไทย ต้องเพิ่มเสียง
แฟลตกับเสียงชาร์ปเข้าไปด้วย จะค่อนข้าง
ยากเพราะต้องแปลงเครื่องดนตรีด้วย
แม้จะเห็นว่าอาจารย์อ้อมบรรเลง ดู
ง่าย ๆ แบบไม่ต้องมองยั้งตีไม่ตกร่อง ก็
เพราะความสามารถล้วน ๆ

“ความแตกต่างระหว่างเพลงไทยเดิม

กับเพลงสมัยใหม่ เสียงดนตรีจะไม่
เหมือนกันทีเดียว เพราะดนตรีไทยมีแต่
เสียงโด เร มี ฟา ซอล ลา ที ไม่มีเสียง
ชาร์ปเสียงแฟลต และการแบ่งช่วงตัวโน้ต
ก็ไม่เหมือนกัน

ฉะนั้น การเอาเครื่องดนตรีไทยมาเล่น
เพลงสากล ต้องทำเครื่องดนตรีของเรา
ให้เป็นเสียงเดียวกับดนตรีสากลให้ได้

วิธีการศึกษานิดหนึ่ง ต้องมีซิมที่จะต้อง
จูนให้เข้ากับระบบเสียงให้ได้ ถ้าเล่นเพลง
ไทยเดิมจะเล่นซิมตัวเล็กที่จะมีอยู่ 7 หย่อง
แต่ถ้าจะเล่นเพลงสากลก็จะใช้ตัวใหญ่
จะสามารถปรับให้เข้ากับเพลงสากลได้
จะมีหย่องเพิ่มขึ้น และมีสายเพิ่มมากขึ้น

ซิมที่ใช้เล่นกับเครื่องดนตรีสากลก็มี
บ้างแล้วชื่อ ซิมโครมาติก เป็นเครื่อง
ดนตรีซิมเฉพาะที่คนเริ่มคิดค้นขึ้นมา จะ
มีทั้งชาร์ปทั้งแฟลตในตัวเดียว แต่ของ
อ้อมมาปรับจูนเอง แต่ถ้าเล่นซิม

โครมาติกระยะห่างของหย่องก็ต่างกัน
อาจจะตีโน้ตผิดได้” ด็อกเตอร์สาวกล่าว

ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้เสียงเพลงจากซิม
ของอาจารย์อ้อม มีเสียงโน้ตครบทุกตัว
ทำให้การบรรเลงไหลลื่นน่าฟัง และ
การนำเสียงซิมมาผสมผสานกับเสียงขลุ่ย
เสียงเปียโนได้อย่างลงตัว ล้วนเป็นคนที่
ติดต่อเข้ามาเอง อยากจะขอมาร่วมกัน
บรรเลงเพลง จนมีคนเข้าไปสอบถามเป็น
จำนวนมากทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ

“เล่นยังงั้น เรียกว่าอะไร คนชอบเล่น
ดนตรีมีเยอะ แต่เราเองไม่มีพื้นที่ให้เขา”

แม้อาจารย์อ้อมจะไม่รับสอน แต่ก็
ยังช่วยถ่ายทอดเทคนิคการจับไม้ วิธีการ
นั่ง การสะบัดมือซ้ำ ๆ แล้วเร่งเร็วขึ้นต้อง
ทำอย่างไร

มีคนยกให้อาจารย์สอนวิศวกรรม
หุ่นยนต์ท่านนี้เป็นไอดอล ผู้สร้างแรงบันดาลใจ
บันดาลใจให้พวกเขาสนใจในดนตรีไทย
ผลักดันให้พวกเขาอยากเล่นซิมเป็นบ้าง

ฉะนั้น “อย่ามัวแต่คิดให้ลงมือทำเลย
ถ้ามีไอดอลอะไรก็ลงมือทำ อย่ามัวแต่
คิดไปว่าจะทำได้หรือไม่ทำดี เพราะจะเสีย
โอกาสไป”

ทั้งนี้และทั้งนี้ที่อาจารย์สาว
ผู้เชี่ยวชาญด้านหุ่นยนต์จะเรียนจบ
ปริญญาเอกและตีพิมพ์ได้ขั้นเทพขนาดนี้
เพราะความขยันหมั่นเพียรในการฝึกฝน
ฝึกซ้อม และมีใจรัก จึงทำให้เธอ
ประสบความสำเร็จในทุกเรื่อง

ใครที่ยังไม่ได้เป็นแฟนคลับของเธอคน
นี้ ต้องรีบเข้าไป “กดไลค์” ใน
เพจเฟซบุ๊กกันได้แล้ว นอกจากจะมีเพลง
ฟังเกือบทุกวัน ยังได้ร่วมทำกิจกรรมดี ๆ
ช่วยสังคมที่อาจารย์สาวท่านนี้ลงทุน
ลงแรง เช่นเดียวกับอุทกภัยที่ผ่านมา

สุภาภา ประพันธ์วงศ์ : เรื่อง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาว ผกามาศ ใจฉลาด
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2542 ศิลปะศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง